

Arrest

nr. 298 711 van 14 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Paul Emile Jansonstraat 11
1050 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Cubaanse nationaliteit te zijn, op 4 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. KLAPWIJK en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die beweert van Cubaanse nationaliteit te zijn, reist vanuit Cuba op 11 oktober 2023 naar Dubai, met tussenstop in Brussel. Op 12 oktober 2023 dient hij in de transitzone van de luchthaven van Zaventem een verzoek om internationale bescherming in. Diezelfde dag wordt beslist tot afgifte van een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, het Caricole-transitcentrum te Steenokkerzeel.

1.2. Op 21 november 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 23 november 2023 ter kennis wordt gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

U, Y. T. P., verklaart de Cubaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Cabaiguan in Sancti Spiritus. U bent sinds vier jaar gehuwd met M. R. G. maar de gewenste echtscheiding is nog niet in orde. Samen hebben jullie een zoon genaamd Romer Gerard die bij zijn moeder in Cabaiguan woont.

Op 19/07/2020 ontstond er in uw eigen wijk een betoging omwille van de algemene onderdrukking, stroomuitval, beperkte internettoegang, voedsel- en werkschaarste waar u aan deelnam. Tijdens deze betoging belandde u in een gevecht met een agent. U werd daarna opgepakt en meegenomen naar het politiekantoor. De volgende dag vond uw proces plaats en kreeg u een gevangenisstraf van vijf maanden opgelegd, die u in de gevangenis genaamd Nieve Morejon uitzat. Nadat u uit de gevangenis vrijkwam, werd u voortdurend in de gaten gehouden en uitgedaagd door de autoriteiten. U werd gecontroleerd op uw werk, moest u wekelijks aanmelden in een politiekantoor en de politie is 15 à 20 keer naar uw huis gekomen 's nachts. Na 19/07/2020 heeft u nooit meer geparticipeerd aan betogingen omdat ze u danig in de gaten hielden. U kwam wel soms samen met medebetogers J. en M. om te praten over de problemen in Cuba en de behandeling door de autoriteiten. U praatte ook tegen buurtbewoners over de machteloosheid die u voelde.

Op 11/07/2021 werden er in Cuba grote manifestaties gehouden en de politie heeft u die ochtend opgepakt, ondervraagd en een dag vastgehouden wegens het vermoeden dat u mee was gaan betogen.

Een maand voor uw vertrek naar Europa moest u een document tekenen waarop stond dat er een rechtszaak tegen u ingeleid werd, opnieuw wegens uw vroegere deelname aan de betoging van 2020 en omdat u tegen het regime was.

Op 8/10/2023 zijn uw moeder en uw tante uw reis beginnen regelen. Zij hebben iemand in Nederland aangesteld om deze reis te regelen en dit verliep via een reisbureau in Cuba. Op 11/10/2023 nam u, samen met uw partner, M. R. N. (O.V. x.xxx.xxx), het vliegtuig vanuit Varadera met bestemming Dubai en met tussenstop in Brussel. Omdat het uw bedoeling was om naar België te komen, richtte u zich op 12 oktober 2023 tijdens een overstap op de luchthaven van Zaventem tot de grenspolitie en verzocht u om internationale bescherming. U werd hierop overgebracht naar het gesloten centrum Caricole in Steenokkerzeel.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw originele paspoort neer, alsook twee krantenartikels en een screenshot waarover u aangeeft dat het de wet rond weerspannige burgers betreft.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

U werd op 30 oktober 2023 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u niet voldeed aan de voorwaarden voor toegang tot het grondgebied en aldus het grondgebied van het Rijk onrechtmatig trachtte binnen te komen (DVZ, beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats d.d. 12 oktober 2023) rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw deelname aan een betoging en de daaruit voortvloeiende problemen met de Cubaanse autoriteiten, omwille van onderstaande redenen. Ten eerste zijn uw verklaringen omtrent de betoging van 19 juli 2020 niet geloofwaardig te noemen. • U legt niets van bewijs neer omtrent uw deelname aan deze betoging.

- Tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u aan dat u aan de betoging deelnam van **11/07/2020** (DVZ, punt 5). Initieel geeft u dezelfde datum tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS (CGVS, p. 8), maar later spreekt u dan over **19/07/2020** (CGVS, p. 8-9). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid geeft u aan dat u zich tijdens het vorige interview vergist had en dat 19/07/2020 de juiste datum is (CGVS, p. 12). Vreemd genoeg maakte u bij het CGVS dus initieel opnieuw dezelfde vergissing.
- De kleinschalige betoging vond plaats in uw eigen wijk met 15 personen. U kan echter, behalve Ja. (ook: Jam..) en Ji., **geen andere medebetogers** opnoemen (CGVS, p. 9). Na confrontatie geeft u aan dat u altijd aan het werk was en daar voor de rest niet veel tijd doorbracht (CGVS, p. 9). U heeft daar echter uw hele leven gewoond, het is uiterst bevreemdend dat u de buurtbewoners niet bij naam zou kennen.
- Initieel gaf u aan **van de medebetogers enkel Ja. (ook: Jam.) en Ji.** bij naam te kennen (CGVS, p. 9). Later noemt u echter ook **M. R.** en geeft u aan dat zij net als u opgepakt werd op de betoging en in dezelfde rechtszaak terecht kwam (CGVS, p. 13). Het is uiterst bevreemdend dat u haar niet eerder noemde, terwijl er u specifiek gevraagd werd of u nog andere personen kende op de betoging.
- U geeft aan dat er in iedere wijk een **verantwoordelijke politieagent** was die patrouilleert in de wijk om onregelmatigheden op te sporen. Op die manier zou de politie op de hoogte gekomen zijn van de betoging. Ook de naam van deze agent is u onbekend (CGVS, p. 12).
- Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS geeft u aan dat **een agent u bij de keel vastgreep** en u zo naar de politiecombi bracht (CGVS, p. 10), echter tijdens uw interview bij DVZ liet u na het hardhandige karakter van uw arrestatie te vermelden (DVZ, punt 5).

Ten tweede wenst het CGVS in te gaan op uw weinig aannemelijke verklaringen omtrent uw veroordeling.

- U geeft initieel aan dat u veroordeeld werd omwille van **opstandigheid tegen een waardebekleder** (CGVS, p. 8), maar later geeft u aan dat u – op basis van getuigenissen – vrijgesproken werd hiervoor (CGVS, p. 13).
- Vreemd genoeg geeft u aan dat de **politieagent** waarmee u een conflict had niet gehoord werd tijdens de rechtszaak, terwijl uw moeder en overbuur wel als getuigen werden opgeroepen (CGVS, p. 11).
- U kent enkel de voornaam van uw advocaat (CGVS, p. 10-11), u kent de naam van de politieagent waarmee u een conflict had niet (CGVS, p. 11) en u kent de naam van de rechter die u veroordeelde niet (CGVS, p. 10).
- U dient **niets van documenten** in omtrent uw proces, veroordeling of gevangenschap. Gevraagd hiernaar geeft u aan dat alles mondeling is in Cuba en dat officiële documenten nooit verkregen worden of opgevraagd kunnen worden (CGVS, p. 11).

Gelet op voorgaande kan er geen enkel geloof meer gehecht worden aan uw beweringen over uw deelname aan de demonstratie op 19 juli 2020 en de problemen die u hierna gekend zou hebben met de Cubaanse autoriteiten - zo haalt u aan dat de politie u steeds in de gaten hield, u steeds controleerde op uw werk, u wekelijks opriep om zich aan te melden, 15 à 20 keer 's nachts naar uw huis langsgesproken zijn en dat er onlangs een nieuwe rechtszaak gestart zou zijn (CGVS, p. 8, 13-14, 15). Dat hieraan geen geloof gehecht kan worden, wordt bevestigd door onderstaande vaststellingen.

- Volgens uw verklaringen werd u wekelijks opgeroepen om u aan te melden bij het politiekantoor, waarbij deze aanmeldingen een uur à anderhalf uur duurden en hierbij werd u beledigd, uitgescholden, bedreigd en geslagen (CGVS, p. 13-14). Het is enerzijds opvallend dat de politie **zoveel tijd en energie zou steken in een persoon die slechts aan één kleinschalige betoging heeft deelgenomen**. Anderzijds verandert u uw verklaringen bij momenten. Zo geeft u initieel aan dat de politie u steeds controleerde op uw werk, maar na navraag geeft u aan dat dit slechts twee à drie keer is gebeurd (CGVS, p. 13).
- Hoewel u **wekelijks opgeroepen** werd bij het politiekantoor en u zich steeds moest aanmelden bij dezelfde politieagent, kan u ook deze **persoon niet bij naam benoemen** (CGVS, p. 14).
- Initieel geeft u aan dat **u, J. en M.** opgepakt werden na de betoging en een straf van vijf maanden kregen (CGVS, p. 12). Later geeft u dan plots aan dat **nog een andere persoon** na de betoging opgepakt werd en vijf maanden opgelegd kreeg. U gebruikt hem als voorbeeld voor hetgeen u ook zou kunnen overkomen bij terugkeer naar Cuba, namelijk een gevangenisstraf tussen de vijf en tien jaar (CGVS, p. 18). Dat u deze persoon niet eerder noemde, doet bij voorbaat twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u ook diens naam niet kan geven (CGVS, p. 18). Dat u zich niet informeerde over de naam van deze buurtbewoner geeft blijk van een algemene desinteresse in uw asielrelaas. Er kan van een verzoeker namelijk redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich uitgebreid informeert over de elementen die rechtstreeks verband houden met zijn asielverzoek.

Ten derde wenst het CGVS in te gaan op uw vertrek uit Cuba.

Vooreerst legt u hier **vreemde verklaringen** over af, wat nogmaals een bevestiging inhoudt van het feit dat u niet de waarheid vertelde over de omstandigheden waarin en de redenen waarom u Cuba verlaten heeft.

- U geeft aan dat u de laatste twee weken voor uw vertrek **ondergedoken leefde**, maar als hierop doorgevraagd wordt, blijkt dat u bedoelt dat u uw huis zo min mogelijk probeerde te verlaten, maar u wel nog steeds naar uw werk ging (CGVS, p. 19).
- Gevraagd hoe het kon dat u het land legaal heeft kunnen verlaten als er u mogelijks een proces boven het hoofd hing, antwoordt u dat u **het land op illegale wijze heeft verlaten** en in de bagage gevlucht bent. Als hierop doorgevraagd wordt, geeft u dan aan dat u verstopt in de koffer naar de luchthaven bent vertrokken, maar dan in de luchthaven wel gewoon een vlucht kon nemen **met uw paspoort** (CGVS, p. 6, 19). U kon dus, ondanks de gebruikelijke paspoortcontroles op de luchthaven, zonder problemen het land verlaten. Nochtans gaf u aan reeds verschillende jaren in het vizier van de autoriteiten te staan en verscheidene problemen met het regime te kennen. Dat u dan zomaar het land kon verlaten, is opmerkelijk.

Daarnaast geeft u aan dat u ze u bij terugkeer naar Cuba een **extra straf zullen geven omdat u het land heeft verlaten** en onwettig ergens anders verblijft (CGVS, p. 8).

- U legt ter staving hiervan een **printscreen neer van de wet op weerspannige burgers**. Enerzijds kan hier niet afgeleid worden waar u deze informatie vandaan haalt. Anderzijds blijkt uit informatie beschikbaar op het CGVS en toegevoegd aan uw administratieve dossier dat er in de Cubaanse wetgeving geen enkele restrictie bestaat op hoelang Cubanen in het buitenland mogen verblijven alvorens zij niet meer zouden kunnen terugkeren naar Cuba. Hierbij dient er volledigheidshalve op gewezen te worden dat de in de Cubaanse migratiewet opgenomen 'repatriëringsprocedure' Cubanen toelaat zelfs na 2 jaar afwezigheid terug te keren naar Cuba. Ook afgewezen verzoekers kunnen van deze procedure gebruik maken. Cubanen die meer dan twee jaar in het buitenland verbleven hebben, worden niet langer beschouwd als ideologisch verdacht. Informatie stelt dat terroristen, Cubanen met oppositie-activiteiten en Cubanen die ernstige misdrijven hebben gepleegd of tegen wie een rechtszaak loopt van deze procedure worden uitgesloten. Ook wie destijds Cuba illegaal verlaten heeft, kan bij een terugkeer geconfronteerd worden met moeilijkheden. **U heeft, mede gelet op voorgaande vaststellingen aangaande uw vluchtrelaas en uw legaal vertrek uit Cuba, dergelijk profiel niet.**

Volledigheidshalve kan er nog gewezen worden op een aantal vreemde elementen in uw verklaringen die uw geloofwaardigheid verder ondermijnen.

Vooreerst legt u vage verklaringen af omtrent de **organisatie van uw reis naar België**.

- U geeft aan dat **uw moeder en uw tante** iemand in Nederland hebben aangesteld om de reis te regelen en dat de voorbereidingen hiervoor drie dagen voor de genomen vlucht plaatsvonden. Op de vraag wie deze persoon was en hoe deze persoon dit precies geregeld heeft, antwoordt u dat u niet weet wie dat was en u er niets van afweet omdat uw familieleden alles geregeld hebben (CGVS, p. 6-7). U woonde echter in bij uw moeder en leefde de laatste twee weken ondergedoken in uw eigen woning, waardoor het moeilijk te geloven is dat u dit met haar niet zou besproken hebben (CGVS, p. 4, 19).
- U kent de **naam van het reisbureau** in Cuba niet (CGVS, p. 7).

Daarnaast zijn er redenen om te **twijfelen aan uw verklaringen omtrent uw relatie met M. R. N.**

- U geeft aan dat u sinds zes maanden een relatie heeft met M. (CGVS, p. 5), maar zelf spreekt zij overeen jaar (CGVS M., p. 5).
- U geeft aan dat u M. leerde kennen op een feestje van een gemeenschappelijke kennis (CGVS, p. 5), maar zij geeft aan dat jullie elkaar al wandelend leerden kennen in Sancti Spiritus (CGVS M., p. 5).

Gelet op wat voorafgaat kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De informatie waarop deze beslissing zich baseert werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

De overige door u neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Uw Cubaanse paspoort staat enkel uw nationaliteit en identiteit dewelke niet worden betwist. De twee artikels die u indient (over de protesten omwille van de stroomuitval en de behandeling van een fotograaf) zijn niet gerelateerd aan uw persoonlijk asielrelaas. De printscreen die u indient omtrent de wet op weerspannige burgers kwam hierboven al aan bod.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In zijn verzoekschrift betwist verzoeker vooreerst dat de verwerende partij zich ten onrechte beroept op artikel 57/6/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Hij betoogt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing de toepassing van artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet motiveert door te stellen dat hij niet voldeed aan de voorwaarden voor toegang tot het grondgebied en aldus het grondgebied van België op onrechtmatige wijze trachtte binnen te komen. Dergelijke motivatie wordt, aldus verzoeker, evenwel niet vermeld onder de gevallen, zoals op limitatieve wijze voorzien in artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker werpt verder op dat hij ook helemaal niet getracht heeft het grondgebied op illegale wijze te betreden, doch dat hij onmiddellijk bij zijn aankomst in de transitzone bij de grenspolitie een verzoek om internationale bescherming indiende. Verzoeker besluit dat er geen argument wordt aangebracht waarom *in casu* het verzoek om internationale bescherming diende te worden behandeld volgens de versnelde procedure en waardoor de bestreden beslissing nietig dient te worden verklaard.

Verder, wat de gegrondheid van het beroep betreft, werpt verzoeker de schending op van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Stukken

Verzoeker voert ter staving zijn betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 2 en artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

- a) de verzoeker bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming en de toelichting van de feiten alleen aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of hij in aanmerking komt voor internationale bescherming; of*
- b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of*
- c) de verzoeker de autoriteiten heeft misleid door omtrent zijn identiteit en/of nationaliteit valse informatie of documenten te verstrekken of door relevante informatie of documenten die een negatieve invloed op de beslissingen hadden kunnen hebben, achter te houden; of*
- d) de verzoeker waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat ertoe kon bijdragen dat zijn identiteit of nationaliteit werd vastgesteld, heeft vernietigd of zich daarvan heeft ontdaan; of*
- e) de verzoeker kennelijk incoherente en tegenstrijdige, kennelijk valse of duidelijk onwaarschijnlijke verklaringen heeft afgelegd die tegenstrijdig zijn met voldoende geverifieerde informatie over het land van herkomst, waardoor zijn bewering alle overtuigingskracht wordt ontnomen met betrekking tot de vraag om internationale bescherming; of*
- f) de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend dat ontvankelijk werd verklaard overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid; of*
- g) de verzoeker enkel een verzoek doet om de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn terugdrijving of verwijdering zou leiden uit te stellen of te vrijdelen; of*
- h) de verzoeker het grondgebied onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo snel mogelijk bij de autoriteiten heeft aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming heeft gedaan; of*
- i) de verzoeker weigert te voldoen aan de verplichting om zijn vingerafdrukken te laten nemen zoals bedoeld in artikel 51/3; of*
- j) er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid of de openbare orde, of de verzoeker onder dwang werd verwijderd om ernstige redenen van nationale veiligheid of openbare orde.*

In het eerste lid, f), bedoelde geval neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, nadat hij een beslissing tot ontvankelijkheid van het verzoek heeft genomen.

In alle andere, in het eerste lid bedoelde gevallen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Voor de toepassing van deze bepaling worden als werkdagen beschouwd, alle dagen, behalve zaterdag, zon- of feestdagen.”

De motivering voor wat betreft de *in casu* gebruikte concrete juridische grond om een versnelde procedure toe te passen is in deze onvolledig nu in de bestreden beslissing niet wordt geëxpliciteerd op grond van welk subonderdeel van artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet het verzoek om internationale bescherming van verzoeker via een versnelde procedure wordt behandeld.

Als feitelijke motivering voor de toepassing van de *in casu* versnelde procedure valt in de bestreden beslissing wel het volgende te lezen:

“U werd op 30 oktober 2023 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u niet voldeed aan de voorwaarden voor toegang tot het grondgebied en aldus het grondgebied van België onrechtmatig trachtte binnen te komen (DVZ, beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats d.d. 12 oktober 2023) rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.” (eigen onderlijning)

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h), van de Vreemdelingenwet stelt dat de commissaris-generaal een verzoek volgens een versnelde procedure kan behandelen indien de verzoeker het grondgebied onrechtmatig is binnengekomen of zijn verblijf op onrechtmatige wijze heeft verlengd en zich, gezien de omstandigheden van zijn binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo snel mogelijk bij de autoriteiten heeft aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. (eigen onderlijning)

In zoverre uit de bewoordingen van de hoger weergegeven motivering van de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat de commissaris-generaal zich op artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h), van de Vreemdelingenwet beroept ter rechtvaardiging van de toepassing van de versnelde procedure, ziet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet in hoe dit artikel *in casu* van toepassing zou kunnen zijn.

Uit de parlementaire voorbereidingen inzake artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet blijkt dat de sanctie van de toepassing van een versnelde procedure gestoeld is op een weigering tot medewerking in hoofde van de verzoeker om internationale bescherming (*Parl. St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 70*). Verder blijkt uit de parlementaire voorbereidingen dat bepaalde situaties die worden vernoemd in de eerste paragraaf van het gewijzigde artikel 57/6/1 verband houden met het gedrag of de houding van de verzoeker (artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, c), d), g), h), en i) – poging tot misleiding met betrekking tot essentiële elementen van het verzoek, het achterhouden van essentiële elementen voor het onderzoek van het verzoek, het met opzet het onderzoek van het verzoek of het verloop van de procedure verhinderen, gebrek aan vrijwillige medewerking en ter kwader trouw zijn, het laattijdig indienen van het verzoek zonder gegronde reden, het indienen van het verzoek met als enig doel om een terugdrijving of verwijdering te verijdelen). Indien de omstandigheden van het desbetreffende geval erop wijzen dat dit gedrag of deze houding een gebrek aan medewerking inhoudt in hoofde van de verzoeker en indien de verzoeker bovendien niet overtuigend is geweest met betrekking tot het gegrond karakter van zijn verzoek, kan dit gedrag of deze houding de commissaris-generaal er eveneens toe aanzetten om het verzoek als kennelijk ongegrond te beschouwen (*Parl. St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 114-115*).

Aangezien verzoeker, die op weg was naar Dubai, tijdens een tussenstop in Brussel reeds in de transitzone van de luchthaven van Zaventem een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, kan niet worden ingezien waarom er in zijn hoofde sprake zou zijn van een weigering tot medewerking en een volgens artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h), van de Vreemdelingenwet vereist laattijdig indienen van een beschermingsverzoek zonder gegronde reden. Aldus blijkt niet voldaan te zijn aan één van de cumulatieve voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h), van de Vreemdelingenwet.

Voor de behandeling van ingediende beschermingsverzoeken aan de grens dient overigens te worden gekeken naar het gestelde in artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet, waarnaar in de bestreden evenwel nergens wordt verwezen, en dat luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om ten aanzien van de vreemdeling die tracht het Rijk binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 gestelde voorwaarden, te voldoen en die aan de grens een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, aldaar het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren op basis van artikel 57/6, § 3 of aldaar een beslissing te nemen over de grond van het verzoek in één van de situaties voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j).

Indien het eerste lid niet kan worden toegepast, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat een verder onderzoek noodzakelijk is, waarna de verzoeker door de minister of zijn gemachtigde toegelaten wordt het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 4°.

Indien niet binnen de vier weken, na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing is genomen, wordt de verzoeker eveneens door de minister of zijn gemachtigde toegelaten het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 5°.” (eigen onderlijning)

Opnieuw wordt verwezen naar de parlementaire voorbereidingen, ditmaal inzake artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat:

“Deze bepaling beoogt de omzetting van de artikelen 43.1 en 43.2 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan ten aanzien van een verzoeker die het grondgebied tracht binnen te komen en aan de grens wordt tegengehouden of die zich in de

transitzone bevindt en die een verzoek indient, aldaar een beslissing nemen over het verzoek om internationale bescherming voor zover het een beslissing tot niet-ontvankelijkheid betreft zoals voorzien in artikel 57/6, § 3 of een beslissing ten gronde genomen in één van de situaties opgesomd in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, a), b), c), d), e), f), g), i) of j).

Rekening houdende met een opmerking in het advies van de Raad van State (voetnoot 13), werd de situatie van onregelmatige binnenkomst op het grondgebied vermeld in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h) geschrapt voor wat betreft de grensdossiers omdat dit punt, niettegenstaande opgenomen in richtlijn 2013/32/EU, logischerwijze niet van toepassing kan zijn aangezien de verzoeker het grondgebied al is binnengekomen (en dus niet tracht binnen te komen). Voor wat betreft de situatie opgenomen in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, f) wordt het advies van de Raad van State niet gevolgd omdat artikel 43 van de richtlijn 2013/32/EU een beslissing over de grond van een volgend verzoek dat eerder ontvankelijk werd verklaard, duidelijk toelaat als een beslissing aan de grens.

Indien dergelijke beslissing niet mogelijk is, zal de Commissaris-generaal een beslissing tot verder onderzoek nemen en dient de verzoeker te worden toegelaten tot het grondgebied. Het verzoek wordt vervolgens door de Commissaris-generaal verder behandeld overeenkomstig de andere bepalingen van de Vreemdelingenwet.

De invoering van een beslissing tot verder onderzoek heeft als doel om binnen korte termijn duidelijkheid en rechtszekerheid te verschaffen zowel aan de betrokkene zelf als aan de minister of zijn gemachtigde, die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied.

Dergelijke beslissing geeft immers recht op toegang tot het grondgebied, maar heeft geen andere invloed op de verdere afhandeling van het verzoek om internationale bescherming.

De Commissaris-generaal dient in alle gevallen een beslissing aan de grens te nemen binnen een termijn van 4 weken. Wanneer dit niet het geval is, dient betrokkene door de minister of zijn gemachtigde toegelaten te worden tot het grondgebied. In het geval dat, na deze toelating, de betrokkene niet het voorwerp vormt van een beslissing tot vasthouding genomen op basis van artikel 74/6, komt de verplichting voor de staat waar de reis begonnen is om de verzoeker terug te nemen te vervallen en de kosten voor vervoer ingeval van teruggrijping kunnen niet meer verhaald worden op de luchtvaartmaatschappij (zie artikel 5.1 ev. van Bijlage 9 van het Verdrag van Chicago). Het gaat hier immers niet meer om niet-toelaatbaar verklaarde verzoekers die worden vastgehouden omdat zij niet voldoen aan de binnenkomstvoorwaarden." (Parl.St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 123-124) (eigen onderlijning)

Gelet op hetgeen voorafgaat is de Raad van oordeel dat het eerste lid van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet in onderhavig geval niet kon worden toegepast. Verzoeker, die volgens de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats van 12 oktober 2023 het Rijk trachtte binnen te komen zonder aan de in artikelen 2 en 3 van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden te voldoen, heeft in de transitzone van de luchthaven van Zaventem onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming ingediend, hetgeen het uiteindelijke doel van de reis was, zoals blijkt uit verzoekers verklaringen, uit het verzoekschrift en zoals bevestigd ter terechtzitting. Het eerste lid van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet voorziet niet in de mogelijkheid om een beslissing te nemen over de grond van de zaak in een situatie, voorzien in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, h), van de Vreemdelingenwet voor wat betreft de grensdossiers. Overeenkomstig het tweede lid van artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet was aldus een verder onderzoek noodzakelijk en diende verzoeker toegelaten te worden het Rijk binnen te komen overeenkomstig artikel 74/5, § 4, 4°, van de Vreemdelingenwet.

Ter terechtzitting werpt de advocaat van verzoeker terecht op dat de toepassing van de versnelde procedure gevolgen heeft voor het verloop van het onderzoek. De verwerende partij, gevraagd naar haar standpunt in verband met de toepasbaarheid van de versnelde procedure, is van mening dat verzoeker de grensautoriteiten heeft misleid en dat bijgevolg een versnelde procedure aangewezen was. De Raad treedt deze zienswijze evenwel niet bij en verwijst naar wat *supra* is uiteengezet.

Uit het geheel van wat voorafgaat, blijkt dat er te dezen geen rechtsgrond voorhanden was voor het nemen van een beslissing volgens een versnelde procedure. De bestreden beslissing is behept met een substantiële onregelmatigheid die noopt tot de nietigverklaring ervan, overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 november 2023, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend drieëntwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS